

2 παπούτσια με καρότσι

Διαφορετικότητα

Η διαφορετικότητα είναι η γοητεία της ζωής... ειδικά όταν αυτή τυγχάνει το σεβασμό... οι παράλληλοι δρόμοι διαφορετικών ανθρώπων αν και φαινομενικά δε συναντιούνται ποτέ ΟΜΩΣ έχουν κοινό σημείο αναφοράς ή συχνά κοινά σημεία... αν αυτοί οι διαφορετικοί άνθρωποι συναντηθούν τότε ανακατεύουν τα χρώματα των ονείρων τους και ανακαλύπτουν ότι καταλήγουν στο ίδιο χρώμα, αυτό της φιλίας... Πρέπει λοιπόν να κατανοήσουμε και να αποδεχτούμε τη διαφορετικότητα κάποιων ανθρώπων, διαφορετικοί σε θέματα κουλτούρας, εθνικότητας, θρησκείας, ηλικίας, γένους, σεξουαλικής ταυτότητας, σωματικών και πνευματικών χαρακτηριστικών, αξιών, μορφωτικού επιπέδου, κοινωνικο-οικονομικού επιπέδου κ.ά. , αλλά ίσοι μεταξύ μας. Γιατί μην ξεχνάμε πως όπως τους βλέπουμε εμείς διαφορετικούς έτσι μας βλέπουν και εκείνοι. Αλλά όλοι πρέπει να είμαστε ένα σύνολο και να συνυπάρχουμε. Η μοναδικότητα του καθενός μας κάνει να είμαστε διαφορετικοί! Στις μέρες μας, η επικοινωνία με όλο τον κόσμο έχει αναπτυχθεί ραγδαία. Μπορούμε να επικοινωνήσουμε τόσο εύκολα με ανθρώπους που βρίσκονται δίπλα μας όσο και με αυτούς που βρίσκονται στην άλλη άκρη του πλανήτη. Τα παιδιά, λοιπόν, από πολύ νωρίς έχουν μάθει ανθρώπους άλλου χρώματος, γλώσσας, εθνικότητας, θρησκείας και πνευματικής ανάπτυξης. Γνωρίζουν τις ομοιότητες και τις διαφορές ανάμεσα στα άτομα αλλά επειδή αυτά τα χαρακτηριστικά είναι κάπως αφηρημένα για τα παιδιά, υπάρχει ο κίνδυνος να υιοθετήσουν στερεότυπα και προκαταλήψεις που τους υποδεικνύει η κοινωνία τους. Η διαπίστωση αυτή καθιστά πολύ σημαντική την ανάγκη για μια προσέγγιση διαπολιτισμικής εκπαίδευσης στο σχολείο, ιδιαίτερα αν σ' αυτό φοιτούν παιδιά που παρουσιάζουν κάποιες διαφορές.

Πλοκή παραμυθιού

- Ο κύριος Λάζαρος Εαυτούλης σταθμεύει το αυτοκίνητό του σε μια ράμπα αναπήρων για να αγοράσει παπούτσια από ένα κατάστημα. Όταν επιστρέφει, πέφτει σε μια χώρα όπου όλα είναι φτιαγμένα για ανθρώπους

που χρησιμοποιούν τροχοκάθισμα και άνθρωποι χωρίς τροχοκάθισμα αντιμετωπίζουν πολλές δυσκολίες στη διακίνηση...

Πριν από την ανάγνωση του παραμυθιού παρουσιάστηκε η εικόνα στο εξώφυλλο και η επόμενη σελίδα κι ακολούθησε συζήτηση. Αυτό ώθησε τα παιδιά να μοιραστούν τις προηγούμενες εμπειρίες τους σχετικά με τα άτομα που μοιάζουν στον ήρωα, στάδιο σημαντικό γιατί, από αυτό το σημείο άρχισε η διαδικασία ταύτισης με τον ήρωα

 Ακούμε τις εμπειρίες του καθενός σχετικά με την αναπηρία. Πχ:

«η μάμα μου παρκάρει στο mall (στην θέση αναπήρων), δεν βρίσκει άλλο παρκινγκ. Θα της εξηγήσω, να μην ξαναπαρκάρει»

«και ο μπαμπάς μου, που έσπασε το πόδι του, ήταν στο τροχοκάθισμα» (αρχική σύνδεση με παροδική κατάσταση)

«στο θέατρο μου που πάω το Σάββατο έρχεται ένα αγόρι και είναι σε τροχοκάθισμα. Δεν είναι για λίγο»

«Μερικές φορές όταν βλέπω ένα καροτσάκι, λυπάμαι»

 Καυτή καρέκλα: Τα παιδιά έπαιζαν το παιχνίδι της καυτής καρέκλας που τους επέτρεψε να κάνουν ερωτήσεις σε ένα παιδί στον ρόλο του Λάζαρου του Εαυτούλη, του πρωταγωνιστή του παραμυθιού.

Μέσα από τα λεγόμενά τους, έδειχναν να καταλαβαίνουν πως η κοινωνία έχει ένα μεγάλο μερίδιο ευθύνης στον αποκλεισμό των ατόμων με αναπηρία: «Δεν είναι καθόλου σωστό να παρκάρουμε, είναι η θέση τους» και ήταν σε θέση να το τεκμηριώσουν.

Δραστηριότητα

 Φτιάχνει ο καθένας την ιστορία του Λάζαρου Εαυτούλη. Αποφασίζει αν θα είναι σε μορφή απλού διαλόγου, αν θα είναι αφήγηση κάτω από τις εικόνες του παραμυθιού, κόμικς, παιχνίδι μαριονέτας ή γαντόκουκλας.

Σας προτείνω να δείτε δύο βίντεο για την παγκόσμια μέρα αναπηρίας που
πραγματικά αξίζουν!! <https://video.link/w/2h65b> ΚΑΙ

<https://video.link/w/nk65b>

Καλή διασκέδαση και καλή δημιουργία

Με αγάπη η κυρία Σοφία της θεατρικής αγωγής